

tionelle Forbindelse ophører, kan tilkomme det for Danmark og Slesvig bestaaende Rigsraaden af Interpellanten for samme postulerede Myndighed." Dersom de Herrer, som nu henvise til Regjeringens Villie som een af de absolute Hindringer, den Gang havde havt den samme Opfattelse af Regjeringens Villie som en absolut Myndighed, havde dette Rigsraad nu slet ikke eksisteret. Virkeligheden er altsaa ikke fremgaaet af saadanne Kjendsgjerninger, men derimod af en Strømning's Indflydelse, som ikke er en Fortsættelse af Andet end af den Strømning, der, om den end ikke har Popularitetens Indflydelse, og, om den end ikke just har nedkaldt de store Ulykker over Danmark, dog er fulgt med dem paa en høist forbausende Maade. Den samme Strømning var det, som den Gang ikke agtede paa Regjeringens funde og simple Udtalelse, og som nu gaaer den modsatte Vej; den samme Strømning var det, der, saasnart den fik trængt den daværende Regjering, denne Regjering, som et æret Medlem nys benævnedes som saa lidet forsigtig og populair, bort fra dens simple og roligere Standpunkt, fra det Dieblis af, da Ministeriet veg tilbage fra denne simple Erkjendelse, gjorde det til et populairt Ministerium og bar det op paa denne kunstige Popularitet. Det blev ikke derved, men man gjorde det Forslag, som har ledet til de nuværende Forhold. Sa, der kom Kjendsgjerninger ud deraf, men er det ikke Kjendsgjerninger af en anden Art end dem, som man kan forbre, naar man erkjender, at Statens Genhed kræver noget Andet? Det hed den Gang fra deres Side, som vilde forhindre, at Sagen kom til en saadan simpel Løsning: Kan da Repræsentationen være sprængt i Luften, fordi Monarchiet er sprængt i Luften? Det forekommer mig, at, naar først Monarchiet er sprængt i Luften, ligger det i Sagens egen Natur, at dermed er Repræsentationen ogsaa sprængt i Luften, og allermindst kan man betvivle dette, naar det er Repræsentationen, som selv sætter Lunten til Krudtønden. Saasnart Repræsentationen havde givet sin Indvilligelse til, at Monarchiet skulde opheves eller, som det er blevet udtrykt, sprænges i Luften, havde det jo ogsaa været det Smulkeste, Styrmanden kunde have gjort, at sprænge

sig selv i Luften tilligemed sit Skib. Dette er Noget, man vilde have talt mellem de hæderlige Gjerninger, men da hed det sig: Det er dog fuldstændig klart, baade efter Tingenes Natur og efter Udtalelser fra Ministeriets Side, at Situationen maa blive den, at Rigsraadet vedbliver at bestaae i Kraft og Gyldighed, indtil en anden constitutionel Myndighed paa lovlig Maade er traadt i dets Sted. Nu vel, men hvorledes kunde denne constitutionelle Myndighed paa lovlig Maade træde i Rigsraadets Sted? Ganste simpelt derved, at den Myndighed, som var ibeten for den constitutionelle Myndigheds Indtræden i sin constitutionelle Stilling og Ret, veg tilside og erklærede sin Tilside træden som en Følge af Omstændighederne, under Forudsætning af, at Dette eller Hiint skete. Og hvorledes kunde dette være udført, og hvorledes kan og bør det blive udført i dette Dieblis, dersom Regjeringen vil undgaae store og farlige Forviklinger? Regjeringen bør følge det Exempel, der blev givet i 1858, og som jeg omtalte sidst. Hvad angaaer Ophavsmanden dertil, da har jeg albrig lagt Last paa hans Færd i denne Henseende. Han gif videre, troer jeg, end han var berettiget til, men den væsentlige Deel af det Skridt, han gjorde, var baade forstandigt og rigtigt. Det ærede Medlem (Hall) meente selv, saavidt jeg hørte, at der maaskee ingen anden Indvending kunde være imod nu at følge dette Exempel end den, at der maatte være den samme Nødvendighed tilstede, som der var i 1858. Det er meget rigtigt, Nødvendigheden skal være tilstede, men skal den nødvendigviis komme i Form af hdre Tvang? Skulde man ikke fra den Tid af kunne bebrede Regjeringen i det Hele taget, at den kun har villet lade sig føre igjennem og føre frem ved to Momenter: Popularitet i Indlandet og absolut Tvang fra Udlandet, og skulle vi nu her vente paa, at enten den samme Strømning af uheldig Popularitet, eller en virkelig hdre Tvang skal føre det derhen til, at vi udføre det, som kan gøres, uden at nogen af disse Omstændigheder behøver at være tilstede? Det er Statsmagtens og Rundgjørelsens Natur, at den i Forhold som disse, naar den ikke træder bort fra eller hæver sig bort fra det Constitutionelle, det